

Romulus Spirescu (1913 – 1990)

A dispărut un mare animator al sociologiei sportului, unul dintre colaboratorii apropiați ai profesorului Dimitrie Gusti, care a participat la activitatea *echipelor studențești* (1936–1938) apoi la cea a *Serviciului Social* (1938–1939). Imediat după război desfășoară o susținută activitate culturală, fiind directorul Comitetului Central „Voievodul Mihai” — Ploiești, în cadrul Fundațiilor Regale, și secretar al filialei Prahova al Asociației „Amicii Statelor Unite”, cînd Dimitrie Gusti era președintele Asociației. După 1948, cînd Școala sociologică de la București a fost lichidată, odată cu reformarea învățămîntului și Academiei Române, Romulus Spirescu și-a orientat activitatea în domeniul învățămîntului, în special a celui din domeniul sportului. A fost unul din întemeietorii școlilor sportive din România (întîi al primei școli din București „Școala sportivă nr 1”, apoi al „Școlii sportive nr. 2”, dînd la iveală o serie de talente care mai apoi au adus gloria sportului românesc. Dintre elevii lui amintim: P. Ivănescu, C. Gațu, M. Lucescu.

A colaborat mulți ani cu federația română de handbal și cu cea de hokey pentru propășirea sportului românesc.

Împreună cu un grup înimos de profesori de la Școala Sportivă nr. 2 a pus bazele laboratorului „Sociologia sportului”, care a permis reintegrarea țării noastre în rețeaua internațională a domeniului. Aproape două decenii activează în cadrul Comitetului de cercetare „Sociologia sportului” din Asociația Internațională de Sociologie, în același timp fiind și membru în colegiul de revizie al Institutului Internațional de Sociologia Sportului. Romulus Spirescu a reprezentat cu cinste și demnitate comunitatea noastră la reuniuni și congrese internaționale, la întîlniri bi și multilaterale, dovedind că, în ciuda unor condiții vitrege, la noi s-a muncit și se muncește cu seriozitate.

Originar dintr-o familie de muncitori, de orientare social-democrată, Romulus Spirescu a fost un spirit independent, neînregimentat în vreun partid politic, un om de o cinste ireproșabilă, care a avut buni prieteni și a cultivat prietenia adevărată, un om de nădejde pe ajutorul căruia totdeauna puteai conta.

Trecerea lui în neființă reprezintă o grea și ireparabilă pierdere pentru sociologia sportului din România.